

Geçmişlerimizi Yâd Etmek: Vefâkar Olmak

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا
رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ)

سورة الحشر - الآية ١٠

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

« لِكُلِّ غَادِرٍ لَوْاءٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يُرْفَعُ لَهُ بِقَدْرِ غَدْرِهِ، أَلَا وَلَا
غَادِرَ أَعْظَمُ غَدْرًا مِنْ أَمِيرٍ عَامَّةٍ »

مُسْلِمٌ، الْجِهَادِ ١٥ - ١٦

Muhterem Müminler!

Yüce dinimiz İslam'da vefa öncelikle Allah'a, kişinin kendisine ve yaratılana hak ettiği değeri vermeyi gerektiren ahlaki bir tutum ve davranış olarak tarif edilmiştir. Vefa tüm varlıkları yoktan var eden ve onlara sayısız lütuflarda bulunan Yüce Allah'a gönülden bağlılık, sadakat, minnettarlık ve şükran duygularımızın göstergesidir. Vefa hürmettir, saygıdır, gönül incitmemektir. Doğru olandan vazgeçmemek ve hakikati en güzel şekliyle ifade etmektir. Vefa teslimiyettir, güven duymaktır. Vefa yalnız iken yoldaş olanı, güçsüz iken koruyanı, zayıf iken destek çıkanı hatırd tutmak, unutmamak, gereğini yapmaktır.

Kıymetli Müslümanlar!

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ahdine vefa gösterir, verdiği sözü muhakkak yerine getirirdi. Bir hadîs-i şerifinde ahde vefanın önemini şöyle anlatmıştı: *“Emanete riayet etmeyenin imanı olgunlaşmamıştır; ahde vefa göstermeyenin ise dini kemale ermemiştir.”*¹ Resul-i Ekrem (s.a.v.) Efendimizin hayatı Allah'ın emirlerine, ailesine, dostlarına ve çevresine vefa örnekleri ile doludur. Onun tüm peygamberlerin her birine ayrı ayrı vefa duyması, kendisinden sonra yaşayacak ümmeti için vefa göstermesi, canlı ve cansız varlıklara duyarlı olması gibi nice vefa örneklerine şahit olmaktayız. Hayatı boyunca vefakarlığı bir erdem olarak öğretmiş, tebliğ ettiği dine inanan, inanmayan herkes tarafından ahde

vefa ve emanete riayet konusundaki titizliğinden ötürü “*el-Emin*” olarak tanınmış ve bilinmiştir. İnsanı vahyin bilgisi ile destekleyen ve peygamberleri vasıtasıyla onlara doğru yolu gösteren Cenâb-ı Hak Kur'an-ı Kerim'de, kendisine kulluktan anne babaya saygıya, sözünde durmaktan nimetin kadrini bilmeye, antlaşmalara riayetten yetim malını koruyup gözetmeye kadar birçok konuda vefa hatırlatması yapmaktadır. Ayrıca Kitabımız Kur'an, bizlere bir taraftan Allah'a ve Onun kullarına karşı nasıl vefalı olmamız gerektiğini öğretirken diğer taraftan da vefasızlık örneklerini göstererek bizleri uyarmaktadır.

Kıymetli Kardeşlerimiz!

Hz. Peygamber (s.a.v.) İslam'a hizmet etmiş olanlara karşı da her zaman vefalı davranmıştır. Onların hizmet ve iyiliklerini asla karşılıksız bırakmamış, üzerinde emeği olan hiç kimseyi unutmamış, hayatı boyunca onlara hep vefa göstermiştir. Bizler de bu bağlamda bize öncü olmuş, cami ve cemiyetlerimizin inşasında maddi ve manevi yardımları olanlara vefakâr davranmalı, onları rahmetle, minnetle yâd etmeliyiz. Ahde uygun hareket edilmesini imandan sayan ve hayatı boyunca vefanın en güzel örneklerini sergileyen Peygamber Efendimiz (s.a.v.) gerek Allah'a kullukta ve nimetlerine şükürde gerekse insani tüm ilişkilerinde vefayı ahlaki bir davranış olarak görmüş ve hayatına yansıtmıştır. O, ailesine, ashabına ve ümmetine, en zor durumlar ve en küçük iyilikler için dahi vefa vurgusu yapmak suretiyle vefanın önemini anlatmıştır. Bununla beraber en sıkıntılı zamanlarda bile onun hiçbir ahdine vefasızlık yaptığı da görülmemiştir. Hutbenin başında okuduğumuz âyet-i kerîme ve hadîs-i şerifle hutbemizi bitirelim. Allah (c.c.) şöyle buyurur: **“Onlardan sonra gelenler ise şöyle derler: ‘Ey Rabbimiz! Bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla. Kalplerimizde iman edenlere karşı hiçbir kin tutturma! Ey Rabbimiz! Şüphesiz sen çok esirgeyicisin, çok merhametlisin.”**² Efendimiz (s.a.v.) ise şöyle buyurur: **“Kıyamet günü her vefasız kişinin arkasında bir bayrak bulunacak ve vefasızlığı ölçüsünde o bayrak yükseltilecektir.”**³

Cumanız mübarek olsun, Allah'ın rahmeti, mağfireti, lütuf ve keremi üzerinize olsun. Amin!

¹ İbn Hanbel, III, 134

² Haşr suresi, 59:10

³ Müslim, Cihâd 15-16; Tirmizî, Fiten 26